

PT-*kontakt*

PINSEKIRKEN TABERNAKLET SKIEN / JULEN 2025

Menighetsblad for Pinsekirken Tabernaklet Skien

Besøksadresse: Cort Adellers gate 5
Kontoradresse: Frederik Stangs gate 12
Kontortid: Tirsd. og onsd. kl.10-14
Telefon: 46 97 13 57
Tlf. barnehagen: 46 97 13 51
E-mail: post@tabernaklet.no
Internett: www.tabernaklet.no
Pastor: Helge Terje Gilbrant
Adm. leder: Vidar Tellefsen
Barnepastor: Adrian Arnoldsén
Ungdomspastor: Hannah Waskaas Lien
Kasserer: Vidar Tellefsen

Redaktør: Helge Terje Gilbrant
Redaksjonskomité:
Helge Terje Gilbrant: pastor@tabernaklet.no
Vidar Tellefsen: vidar@tabernaklet.no

Menighetens bankkonti:

Bank menighetskasse: 7202.05.26034
Bank PSGS-gaver: 7177.05.81650
Tabernaklets VIPPS nr: 11271

TABERNAKLET OG MISJON

VÅRE MEDARBEIDERE:

Egypt:

Pauls' ministry v/ Rasha og John med team

Jordan: Rhanda

Israel: Andy Ball

Belarus:

Leonid Patsevich og Pavel Kalosha

Ukraina:

Igor, Andriy og Volodomyr

Moldova: Evgheni Andruh

Romania:

Sarah og Bjørn-Richard Pedersen

Kenya: George Onani

Bønneområder:

Synja i Russland og Bangladesh

Vi er med på noe stort:

Be for misjonsarbeidet!

Enda et nytt år!

En andakt om nye dager – i Guds nåde

Når et nytt år ligger foran oss, kjenner mange på både glede og uro. Et nytt år gir nye muligheter – men også nye spørsmål. Vi vet ikke hva dagene vil bringe. Likevel ligger det en stille trygghet i at vi får begynne på nytt. Alf Prøysen satte ord på noe dypt sant da han skrev: «Du skal få ein dag i mårå som rein og ubrukt står, med blanke ark og fargestiftar tel...»

Slik er det med Guds nåde også. Hver morgen bærer i seg en ny begynnelse. Klagesangene sier: «Herrens miskunn tar ikke slutt, den er ny hver morgen.» (Klag 3,22–23) Gud gir oss ikke bare en ny dag i kalenderen, men et nytt rom i hjertet – et rom der vi kan puste ut og begynne igjen, uansett hva gårsdagen inneholdt. Hver dag er en nådens gave.

Men for den som tror, peker den nye dagen også lenger frem. Den handler ikke bare om morgendagen her og nå, men om den store dagen – da Gud gjør alle ting nye. Bibelen beskriver den dagen slik: «Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer.» (Åp 21,4)

Når vi feirer nyttår, feirer vi derfor ikke bare tidens gang – vi minner oss selv om håpet som aldri forgår. Vi lever i spenningen mellom det som allerede er fullført i Kristus og det som ennå venter på å bli åpenbart. Gud ble menneske i Jesus Kristus, og gjennom hans liv, død og oppstandelse ble vi forenet med ham. Det betyr at uansett hva året bringer, går vi ikke alene. Gud går ikke bare foran oss – han går også med oss.

Julens og nyttårets evangelium er derfor det samme: Gud er med oss. Han som kom til verden i et lite barn, går fortsatt inn i våre liv – midt i hverdagen, midt i bekymringen, midt i alt som ikke ble slik vi håpet. Og nettopp der, i våre vanlige dager, lar Gud sitt lys skinne.

Når vi ser frem mot et nytt år, kan vi gjøre det med takknemlighet og forventning: ikke fordi vi vet alt som skal skje, men fordi vi vet hvem som holder oss gjennom alt. Han som sa: «Se, jeg gjør alle ting nye» (Åp 21,5), begynner også dette året på nytt – i våre liv, i våre hjerter og i vår verden.

Må det nye året bli et år der vi hver dag får leve nærmere ham som gjør alle ting nye.

Helge Terje Gilbrant

JUBILANTER

100 ÅR	Inga Ødegaarden	15.02.2026
90 ÅR	Aage Bjørn Skau	23.01.2026
	Ewy Skau	24.02.2026
85 ÅR	Erling Bergfinn Døli	24.02.2026
	Jan Stewart Torgersen	19.06.2026
	Gudny Olga Hagen	23.06.2026
80 ÅR	Helge Thorjussen	09.01.2026
	Gullaug Haugom	14.01.2026
	Eivind Øvrum	26.01.2026
	Jan Skyer	30.01.2026
	Ester Helgesen	06.03.2026
	Grete Laursen	30.03.2026
	Anne Grethe Lyngås	12.04.2026
	Per Johan Henriksen	12.04.2026
	Torgunn Bærland Jacobsen	25.04.2026
	Beth Ånerud Halvorsen	06.06.2026
	Jan Janøy	07.06.2026
75 ÅR	Knut Johnny Andersen	12.02.2026
	Bjørn Tore Nilsen	17.05.2026
70 ÅR	Helge Tellefsen Rui	16.01.2026
	Laila Ester Jensen	02.02.2026
	Leif K. Loa	04.03.2026
	Bjørn Rønningen	23.03.2026
	Randi Eriksen	07.04.2026
	Solveig Larsen	25.04.2026
	Tom Morten Johnsen	10.05.2026
	Marit Arnesen	20.05.2026
	Raquel Celestina Da Silva Verpe	11.06.2026
	Thor Egil Eriksen	27.06.2026
60 ÅR	Mona Johansen	30.03.2026
	Terje Vestøyl	14.04.2026
	Olaug Helene Sundet	01.05.2026
	Tom-Edvin Sofienlund	04.05.2026
	Anne Margrethe Norrman	08.06.2026
	Gun Langerud Follegg	17.06.2026
	Gunhild Ekornrød Sæterstøl	23.06.2026
	Mette Helen Vindenes	25.06.2026
Døde:	Sigmund Stensrud	26.09.2025
Nye medlemmer:	Helge Elstrøm	15.07.2025

Noen glimt av hva som skjer i Pinsekirken Tabernaklet Skien

Søndag 14. desember kl 12.00: Storsøndag
Helge Terje Gilbrant taler, barnekirke, julemiddag.

Søndag 21. desember kl 17.00: «Årets julekonsert».

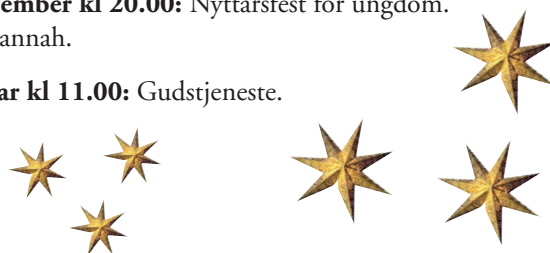
Onsdag 24. desember 15.00: Julaftensgudstjeneste.

Søndag 28. desember kl 11.00: Gudstjeneste.

Tirsdag 30. desember kl 18.00: Nyttårsfest, påmelding.

Onsdag 31. desember kl 20.00: Nyttårsfest for ungdom.
Påmelding til Hannah.

Søndag 4. januar kl 11.00: Gudstjeneste.

MENIGHETSKONTORET

Kontortid tirsdag og onsdag kl. 10.00-14.00.
Tlf. 46 97 13 57. Ta kontakt – vi hjelper deg!
Tlf. Tabernaklets barnehage: 46 97 13 51.

Velkommen til Pinsekirken Tabernaklet Skien!

EDNA KALLEVIK, DATTER AV BRODER AAGE

– Jeg bar nok pappa mer enn han bar meg

«Jeg bar nok pappa mer enn han bar meg.» Setningen kommer stille, men den bærer en hel barndom i seg – med kjærlighet, savn og tilgivelse. Edna Kallevik, datter av predikanten og sangdikteren Aage Samuelsen, forteller om livet bak scenen: om å vokse opp i skyggen av en legende, men også om å finne fred i det menneskelige – der tro og svakhet får leve side om side.

Et barn med nøkkelen i hånden

Et mildt smil og et fast blikk møter en hos Edna Kallevik. I en alder av 85 år bærer hun en livshistorie som er like deler smertefull og vakker – preget av en oppvekst i skyggen av en av Norges mest kjente og omstridte predikanter. For mange var «Broder Åge» en Guds mann, en sangskatt og et fenomen. For Edna var han pappa – en pappa hun elsket, men som hun ofte måtte bære mer enn han bar henne. Edna vokste opp i et hjem der navnet Samuelsen var større

enn huset. Faren fylte bedehus og kirker over hele landet. Folk lo og gråt, ble berørt og forvandlet. Men hjemme var lyset mer flakkende. Hun forteller om netter hun sto med nøkkelen i hånden og ventet på at faren skulle komme hjem. Om et barns håp som aldri sluknet. «Jeg trodde han var større enn han var,» sier hun stille.

Som eldste av seks søsken falt mye ansvar på henne. Moren sto ofte alene, mens faren reiste landet rundt. Edna vokste

Åge Samuelsen
synge: *Et under
på Golgata hendte,
en synder ble født
på ny.*

opp mellom sang og skygger – i et hjem der Gud var nær, men hvor menneskene kunne være langt fra hverandre. «Jeg bar nok pappa mer enn han bar meg,» sier hun igjen – uten bitterhet, bare som en sannhet fra livet.

Pappas lilletulle

Det fantes også lyse dager. Edna minnes hvordan faren stolt kalte henne «lilletulla mi» på møtene. Hun reiste ofte med ham på vekkelsermøter, og han var stolt av henne. «Hvis han sa jeg skulle være hjemme klokken ni, så var jeg hjemme klokken ni,» sier hun. I slike øyeblikk var hun pappas jente.

Broder Åge – vekkelserens jubelgutt

For å forstå Ednas fortelling må man vite hvem faren var. Åge Samuelsen, født i 1915 i Skien, vokste opp i enkle kår. Han ble frelst som ung, kom inn i pinsebevegelsen og senere Tabernaklet. Med sin sjarme, humor og glød ble han en folkekjær predikant som nådde langt utover kirkegrenser. Han startet Maran Ata-bevegelsen og skrev en rekke sanger som fortsatt synges – blant annet «O Jesus, du som fyller alt i alle». Men bak gaven levde også en kamp. Åge Samuelsen slet store deler av livet med alkohol. Edna forteller om mørke netter, redsel og løfter som ikke ble holdt. Hun husker samtaler fulle av motstand og mot. Som da han ba henne kjøpe øl til ham. «Er du helt borte vekk?» svarte hun. «Jeg har aldri vært fristet til å ta en dram. Det var det siste jeg ville gjort.»

Et hjem med to verdener

Troen og musikken var limet i familien, selv når alt annet

*Faren fylte bedehus og
kirker over hele landet.*

*Folk lo og gråt,
ble berørt og
forvandlet.*

vaklet. Edna sier at de vakreste sangene faren skrev, kom når han levde nær Gud. «De beskrev Jesus på en fantastisk måte, uten å moralisere.»

Kjell – klippen i livet

Midt i uroen kom tryggheten inn i livet hennes: ektemannen Kjell. Han ble en klippe for både Edna og søsknene hennes. «En fantastisk kar,» sier hun. Hans ro og godhet ble et anker i familien.

Kjærlighetens forsoning

Når Edna snakker om sin far i dag, er det med varme. «Han var et menneske,» sier hun. «Han kjempet. Han falt. Men han reiste seg også. Han elsket Jesus.» Hun er overbevist om at han før han døde ba Gud om tilgivelse. «Det er godt at Gud er nådig,» sier hun. Tilgivelse betyr ikke at alt var greit – men at kjærligheten ser mennesket bak handlingene.

En arv i lys og skygge

Edna lever i dag med en stille fred. Hun bærer farens sanger, tro og svakheter i samme hjerte. «Hvis jeg kan fortelle historien uten sinne,» sier hun, «da har kjærligheten vunnet.» Når hun synger en av farens sanger, kjenner hun at fred har erstattet uroen. «Han er her fortsatt – men nå i fred,» sier hun.

– «Jeg bærer ham fortsatt, men nå med fred. Han bar meg ikke alltid, men jeg vet at han ville. Og nå bærer Gud oss begge.»

Helge Terje Gilbrant

1: Det ble mange gode samtaler, og det var meningsfullt å stå under budskapet: «Nåde til alle.» Bibelverset som fulgte oss denne dagen var Ef. 2,8–9: For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv.

2: I høst har vi hatt fire flotte samlinger under navnet Bibelkveld. Her har vi fått undervisning, samtale og oppsummering – og selvfølgelig en liten kakebit. Vi fortsetter til våren!

Snart er det jul! Her øver barna til årets store nyhet: et flott alle-generasjonskor.

5

6

5: På menighetsweekenden, Kick-Off, hadde barna visualisert fortellingen om den barmhjertige samaritan. Det var nok ikke alle av oss som stoppet opp – noen gikk rett forbi.

6: I september deltok vi på Mangfoldsfesten på Rådhusplassen. Adrian var i sitt ess og forkynte evangeliet på to minutter – om og om igjen – til stor begeistring!

7: Sommerleir i form av «Bo-hjemme-leir». Her ser vi to ivrige, unge bibelstudenter.

7

8

Den «vanlige» virksomheten går sin gang. Her et glimt fra en tilfeldig formiddags-gudstjeneste.

Otto holder jubileumstalen med hilsning fra Prosjekt Gatebarn i Kenya.

25 år med Jans Academy

Et stort hjerte for barna

Vi minnes Jan. Han som solgte dresser og slips i butikken Jan's Klær i Porsgrunn i mange år. Tenk deg så en mann, milevis hjemmefra, under den kenyanske solen, i ferd med å rydde en buskete tomt på en støvete landsbyvei. Den mannen er vår venn og misjonær Jan Kristensen. Dette er den inspirerende historien om hvordan hans tro og kjærlighet for gatas barn i Kenya skapte en skole som har forandret tusenvis av liv.

Drømmen som forandret alt

Jan levde et komfortabelt liv i Grenland, men i 1979 forandret en misjonsreise til Kenya alt. Lei av den endeløse jakten på materiell suksess, hørte Jan et dypere kall – Guds kall om å tjene de fattige, de glemte og de sårbare. Gud la i ham en drøm om å skape et trygt sted for foreldreløse og gatebarn i Kisumu, en by i Kenya. Han så for seg en skole hvor disse barna ikke bare skulle få mat og et tak over hodet, men også utdanning, verdighet og en sjanse til å skrive sin egen fremtid. Drevet av en sterk tro og dyp medfølelse, byttet han ut sitt trygge liv i Norge med et liv i tjeneste i Kenya. Men for at drømmen skulle bli mer enn en tanke, måtte Jan knytte bønn mot handling og finne et sted å plante det første frøet av håp.

Å bygge håp på en tomt

Å gjøre drømmen til virkelighet var ikke lett. De første skrittene var fylt med utfordringer, men også med uventede velsignelser. Det var vanskelig å finne en egnet tomt for skolen. Etter mye leting, bønn og flere skuffelser, fant de en-

delig det perfekte stedet: en tomt i Lwala Village i åsene rett nord for Kisumu by. Endelig kunne byggingen av drømmen starte.

En av de mest minneverdige hendelsene skjedde da Jan og en gruppe rehabiliterte gategutter kom for å rydde tomten. Guttene, som lokalbefolkningen kalte "ninja", var sultne og kunne ikke motstå fristelsen til å plukke mango fra naboens trær. Dette skapte frykt og skepsis blant landsbyboerne. De var redde for at "gatebarn" nå skulle flytte inn i nabolaget deres. Men midt i skepsisen var det en nabo, nå avdøde Mr. Ochieng Obado, som så annerledes på det. Han ønsket prosjektet hjertelig velkommen. Senere ble tilliten så sterk at han sendte sine egne barn, Jack Machel og Lavender, til skolen som noen av de aller første elevene. Slik ble frykt snudd til vennskap og håp.

Med jorden ryddet og naboene vel forlikte, var scenen satt for den dagen alle hadde ventet på: dagen da dørene endelig skulle åpnes. Allerede fra de første dagene hadde han trofaste støttespillere hjemme i Norge, og disse er fremdeles viktige i arbeidet.

Dørene åpnes

Etter måneder med hardt arbeid og bønn var den store dagen endelig kommet. Skolen åpnet offisielt 4 januar 2000, og de første 41 elevene ble ønsket velkommen. Ved utgangen av det første året hadde antallet nesten tredoblet seg til 120 elever.

Dette var ikke bare vanlige elever. De fleste kom fra sponsorprogrammet til organisasjonen INTERFELK (Internasjonalt Fellesskap Kenya), og mange bar på tunge historier om motgang og et liv på gata. For dem var dette mer enn bare en ny skole; det var, med direktør Mrs. Anne Okech Kristensens egne ord, "begynnelsen på en frelsende reise rotfestet i medfølelse, tro og kjærlighet."

Den spede begynnelsen var bare det første kapittelet i en historie om utrolig vekst og Guds trofasthet.

En reise i tro

Jan's Academy vokste raskt fra en liten skole til et fyrtårn av håp i regionen. Visjonen stoppet ikke med én skole. I 2006 ble Jan's Senior Academy (videregående skole) etablert, og i 2010 fulgte Jan's Teachers College (lærerskole). Det som startet som en grunnskole, har vokst til et helt nettverk av utdanning og håp. I dag består nettverket av sju skoler forskjellige steder i Kenya.

Skolens motto ble Overcoming Challenges (Å overvinne utfordringer). Dette er ikke bare ord, men en daglig påminnelse for både elever og lærere. Det forteller dem at uansett hvor vanskelig bakgrunnen din er, kan du med tro, hardt arbeid og støtte overvinne enhver utfordring og nå dine drømmer.

Fra en liten skole til et stort utdanningsnettverk, ble Jan's Academy et symbol på hva som er mulig når man tør å tro.

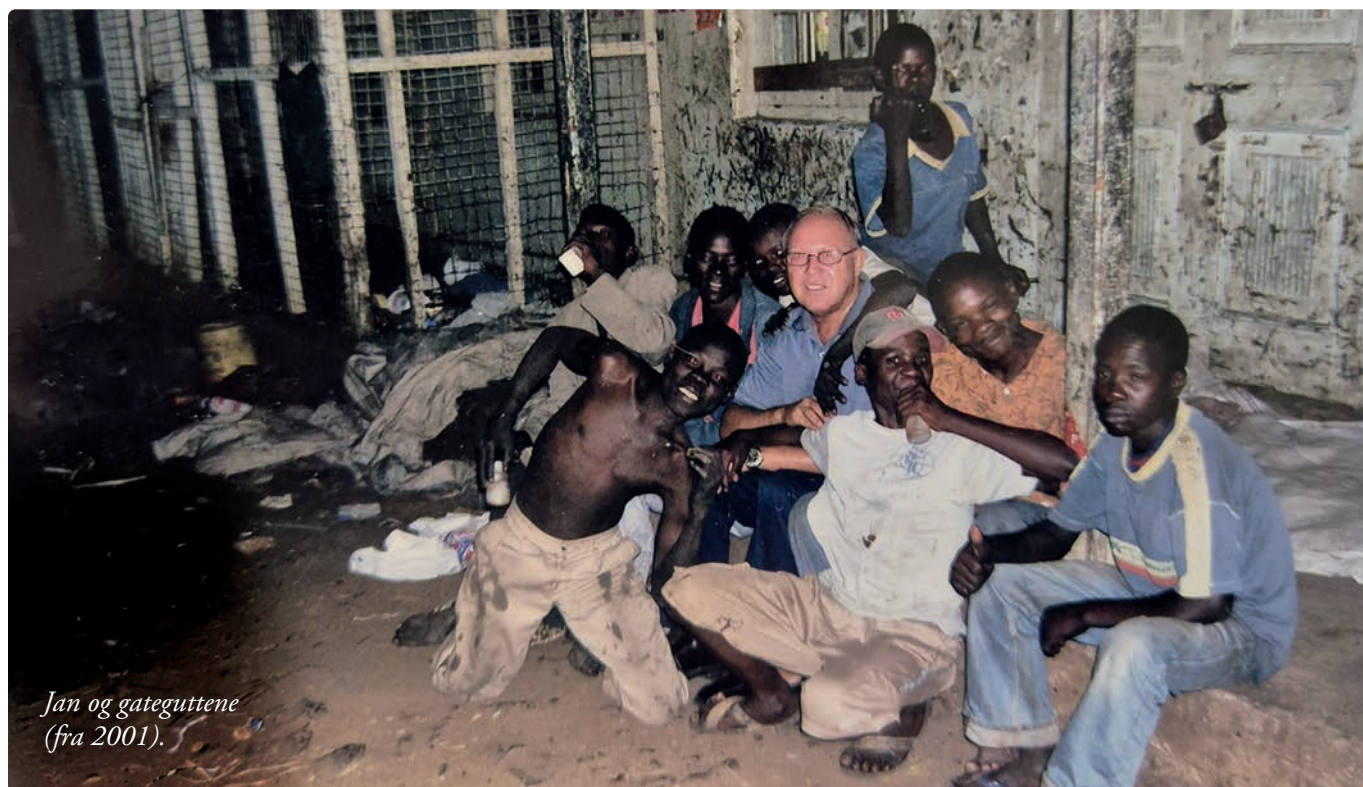
Arven som lever etter tragedien

Den 12. september 2013 skjedde det en tragedie. Jan ble drept i sitt hjem i Kisumu. Selv om dette var et stort sjokk og en dyp sorg for alle, døde ikke drømmen hans med ham. Hans arv lever videre sterkere enn noensinne.

Jan beskrev seg selv aldri som en stor mann, men som et enkelt redskap for en større plan. "Jeg er ingen skolemann, vet du, bare en enkel butikkeier fra Porsgrunn. Men Gud ga meg et kall og en oppgave, og her ser dere en lykkelig mann!"

I dag bæres visjonen videre av hans kone, Anne Okech Kristensen, sammen med dedikerte lærere, ansatte, den norske stiftelsen Prosjekt Gatebarn i Kenya og øvrige støttespillere. Hans liv er et vitnesbyrd om en enkel, men dyptgripende sannhet: Ett liv, fullt overgitt til Gud, kan forandre verden. Håpet blomstrer fortsatt

Reisen til Jan's Academy er en fortelling om hvordan en enkel drøm, plantet i tro og vannet med kjærlighet, kan vokse til en frodig hage av håp. Fra en buskete tomt har skolen blomstret på de frodige, grønne skråningene av Riat Hills, med utsikt over Kisumu by og det glitrende vannet i Victoriasjøen. Historien er et kraftfullt bevis på at én persons trofaste ja til et kall fra Gud kan forandre verden, ett barn om gangen, og at Guds trofasthet aldri tar slutt. Håpets frø som Jan sådde, fortsetter å blomstre den dag i dag.

*Jan og gateguttene
(fra 2001).*

Lyset som aldri slukker

EN JULEANDAKT OM GUDS FRELSESPPLAN OG KJÆRLIGHETENS SEIER

Julenatten i Betlehem var ikke bare en natt i tid, men et vendepunkt i historien. Mørket lå tett over verden – ikke bare som fravær av lys, men som fravær av håp.

Profetene hadde talt, og folket ventet, men ventetiden hadde vært lang.

Gjennom århundrer hadde Guds folk båret løftet fra Jesaja:

«Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys.

Over dem som bor i dødsskyggens land, skal lyset stråle.» (Jes 9,2)

*I barnet i krybben begynner alt.
I mannen på korset fullendes alt.
Og i den oppstandne Kristus samles alt.*

Og lyset kom – stille, nesten ubemerket. Ikke i tempelet, men i en stall. Ikke i makt, men i svakhet. I et nyfødt barns gråt begynte Guds frelsesplan å ta form. Gud trer inn i sin egen skapelse Johannes skriver: «Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss.» (Joh 1,14)

I dette enkle utsagnet rommes kristendommens største mysterium: Gud trer inn i sin egen skapelse for å fornye den innenfra. Evigheten går inn i tiden, og den uendelige kjærligheten lar seg omslutte av menneskelig sårbarhet.

Julens budskap er derfor ikke først og fremst tradisjon og stemning, men en åpenbaring: Gud kommer selv. Han kommer ikke for å dømme, men for å frelse. «Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.» (Joh 3,17)

Forsoningen begynner i krybben

Vi forbinder gjerne forsoningen med korset, og det med rette. Men den begynner allerede i krybben. Når Gud trer inn i vår menneskelighet, ren og usmittet av synd, da forenes himmel og jord. I barnet i krybben blir det skapte og det guddommelige forenet – på en måte som aldri mer skal skilles.

De første kristne så inkarnasjonen som selve begynnelsen på gjenopprettelsen av alt som er skapt. Som Athanasius uttrykte det: «Han ble som oss, for at vi skulle bli som ham.»

Oppfyllelsen av løftene

Da engelen talte til Josef, viste han til profetien fra Jesaja: «Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel – det betyr: Gud med oss.» (Jes 7,14; Matt 1,23) I Kristus samles alle Guds løfter. Paulus sier: «For så mange som Guds løfter er, har de fått sitt ja i ham.» (2 Kor 1,20)

Dette ja står fast. Det trekkes ikke tilbake.

Lyset som seirer over mørket

Julens lys er ikke flyktig, men seirende. «Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.» (Joh 1,5) Dette er kjernen i Guds frelsesplan: kjærligheten gir ikke opp. Gud søker til han finner. Hyrden leter etter den bortkomne sauene «til han finner den». (Luk 15,4) Julen lærer oss at dette ikke er et bilde, men virkelighet.

Den stille revolusjon

Når Gud blir menneske, skjer verdenshistoriens mest radikale forandring – uten støy, uten makt. Bare et barn, en mor og et løfte. Men i barnet i krybben ligger både korset og oppstandelsen som et frø i jorden. Et håp for alle Engelen sa: «Jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket.» (Luk 2,10)

Fra første stund er evangeliet universelt. Julen peker mot den store fullendelsen, når Gud en dag gjør alle ting nye.

Julens budskap til oss

Julen kaller oss ikke til å yte mer, men til å ta imot mer. Forsoningen er ikke et prosjekt vi fullfører – det er et verk Gud allerede har begynt. Vi får være lysbærere, og la Kristi kjærlighet få rom i våre liv. Da skjer inkarnasjonen på nytt i vår hverdag: i ord, handlinger og møter med mennesker.

I barnet i krybben begynner alt.

I mannen på korset fullendes alt.

Og i den oppstandne Kristus samles alt.

Lyset ble tent i Betlehem – og mørket har aldri kunnet slukke det.

Helge Terje Gilbrant

Misjonærbarna

Gjennom mange tiår har vår menighet, sammen med Pinsebevegelsen, hatt et sterkt engasjement for verdensmisjon. Mange familier ble sendt ut til fjerne land for å dele evangeliet – ofte under krevende forhold. I den sammenheng ble det etablert ulike ordninger for skole og omsorg for misjonærbarne.

For mange ble oppveksten på misjonsfeltene en rik og verdifull erfaring. Det vil vi ikke glemme, og det vil vi glede oss over. Samtidig vet vi at adskillelsen fra foreldre og tiden på internatskoler ble en tung belastning for noen. I dag vet vi at enkelte misjonærbarne har båret med seg sår og vonde minner fra denne tiden. Dette smerter oss, og vi vil uttrykke vår dype beklagelse over at barn i misjonens tjeneste opplevde urett og omsorgssvikt.

Vi ønsker samtidig å understreke at dette ikke er ment som kritikk av foreldrene eller menighetene som sendte dem ut. De handlet etter beste overbevisning i en tid da internatskoler ble sett på som en god løsning. Vår hensikt er ikke å dømme, men å erkjenne – og å vise respekt for dem som har båret vanskelige erfaringer.

Vi håper inderlig at eventuelle sår har fått leges, og at de som fortsatt kjenner på ettervirkninger, finner støtte og hjelp. Mange store misjonsorganisasjoner har lagt til rette for både unnskyldning og kompensasjon. Også Pinsebevegelsen i Norge har etablert en handlingsplan for verdighet, tilgivelse og forsoning, og det er mulig å søke samtalestøtte og oppreisning for dem som ønsker det.

Som menighet ønsker vi å møte dette temaet med ydmykhet og omsorg. Vi erkjenner at misjonens historie rommer både glede og smerte, og vi ber om at Guds nåde og legedom må fylle alt som ble ødelagt. Må Han som ser hvert menneske fullt og helt, gi fred til alle som bærer vonde minner fra denne tiden.

Helge Terje Gilbrant

Stilling ledig

Sammen i tjeneste – sammen i fellesskap

I menigheten vår er vi mange som får oppleve gleden av å bidra – og takket være trofaste medarbeidere fungerer mye av det som skjer nesten «av seg selv», uke etter uke. Menigheten er som en levende kropp, hvor hver del har sin oppgave. Paulus skriver: «Tjen hverandre, hver med den nådegave han har fått, som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde.» (1. Pet 4,10)

Menigheten er helt avhengig av dugnadsinnsats – både når det gjelder givertjeneste og gjennom praktiske, konkrete oppgaver i hverdagen. Nå ønsker vi å invitere flere med på laget. Vi har flere områder der vi trenger gode hender og varme hjerter:

- Teknikere til hovedmøtene (lyd og bilde)
- Besøktjenesten – for deg som vil gi noen en prat, et smil og litt omsorg
- Møteverter – som ønsker velkommen og skaper et inkluderende fellesskap
- Barnekirken og Tweens-klubben – der barn og unge får lære om tro i trygge rammer
- After Church og kafégruppene på søndager – fellesskap rundt kaffe og gode samtaler
- Kjøkkenmedhjelpere til Småbarnsang (onsdager)
- Vedlikehold av Tabernaklets bygninger – små og store oppgaver som holder huset vårt i stand
- Forbedere i møtene – som bærer fellesskapet i bønn

Å tjene sammen er ikke et krav – det er en gave. Det gir tilhørighet, glede og mening. Når vi bruker de gavene Gud har lagt ned i oss, vokser både vi og menigheten.

Har du et ønske om å bidra – stort eller lite – er du hjertelig velkommen til å ta kontakt med oss!

Sammen kan vi fortsette å gjøre menigheten til et sted der Guds kjærlighet merkes – i ord, handling og fellesskap.

Seniorarbeid i menigheten – fellesskap som bærer

Høsten har vært en spennende tid for seniorarbeidet i menigheten. I september startet vi en fornyelse av de tidligere formiddagstreffene, som nå har fått navnet Hyggetreff. Dette finner sted én torsdag formiddag i måneden og gir rom for fellesskap, gode samtaler, enkel servering og inspirerende program. Mange uttrykker hvor godt det er å ha et sted å samles midt i ukens rytme.

Menighetens tidligere forstander, Jostein Janøy, har tatt på seg ansvaret for å administrere og lede disse samlingene. Med sin varme og inkluderende væremåte skaper han et miljø der alle føler seg hjemme. Hyggetreffene har allerede fått en god start, og vi ser frem til hvordan dette tilbudet vil utvikle seg videre.

Seniorfesten – en kveld fylt med glede og takknemlighet

Den 23. oktober var det igjen tid for årets seniorfest, hvor nærmere 120 personer fylte et festpyntet lokale. Bordene var vakkert dekket, maten var førsteklasses, og stemningen bar preg av ekte glede og fellesskap.

Kveldens festtale ble holdt av misjonær Even Walter Gruner, som delte både hjertevarme historier og tankevekkende refleksjoner fra misjonsarbeidet sitt. Hans bidrag ble satt stor pris på av alle tilstede.

En flott sanggruppe under ledelse av Grete Brevik Ihlar løftet kvelden ytterligere. De fremførte sanger av Lina Sandell, og skapte et varmt og høytidsfullt preg over festen. Sangene berørte mange og bidro til en vakker helhet.

En helt spesiell takk

Et øyeblikk mange vil huske, var da Randi Westland ble takket for sin helt ekstraordinære innsats gjennom årene. I år var det nemlig 60. gang hun sørget for maten til seniorfesten. Fra snitter i starten til full middag og nydelige kaker i senere år – Randi har vært en bærebjelke i dette arbeidet. Hennes trofasthet og tjenestevilje betyr mer enn ord kan uttrykke. Tusen takk, Randi!

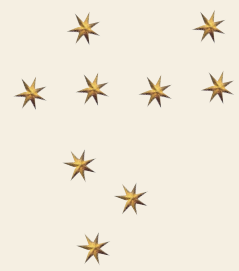

Helg og høytid over landet

Av Birgit Rensel

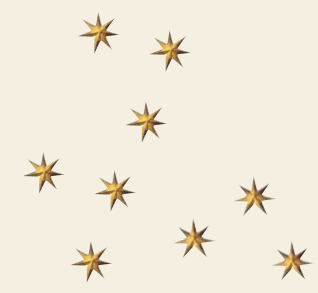
Helg og høytid over landet – det er juletid.
I de tusen hjem er pyntet, flidd til julefest,
måtte også Ærens Konge
få sin plass som hedersgjest.
Og når kirkeklokker ringer julen inn på ny,
høres atter gledesbudet i hver bygd og by.
For en lykke å få se, barneøyne stråle
mot et pyntet juletre, i et land med ro og fred.
Snø og glitter, tente lys og julesang,
– det er jul, enda engang!

I den første julenatt, hyrdene ved bålet satt.
Brått en engel til dem kom, i fra himlens herligdom.
– Se, jeg bringer glede stor: En Frelser er oss født på jord!
Hyrdene de gjekk av sted, glemte både lam og kje.
Inn til Davids by de fór, og fant både barn og mor,
slik som eng'len hadde sagt, da de var på nattevakt.
Himlens store lovsangskor,
sang om fred og fryd på jord – et ære være Gud!
Aldri har slik englesang,
tonet over jord som den gang.

Mange dro til Betlehem, fra øst kom også vise menn.
Stjernen hadde ledet dem, helt til stallen fant de frem.
Her gikk de inn, bar frem sine skrin,
røkelse, myrra og skinnende gull,
– kanskje hyrdenes gaver var av fineste ull?
Der var ikke snakk om leg eller lærd,
alle var glade etter vellykket ferd.
De takket og lovpriste Gud i kor,
for nå var Messias kommet til jord!
Julens budskap: Guds kjærlighet stor
– eneste redning for hele vår jord!

Hjelp til "disse mine minste"

Skolegang til fattige
messianske jøders barn
i Jerusalem.

Kasserer: Reidun Warud
Pb. 250, 3054 Krogstadelva.

Konto: : 05345211529
NPAI (Norske pinsevenners
arbeid i Israel)

Info: tlf. 911 32 604,
e-post: w-hanorr@online.no

Stiftelsen Tabernaklet Omsorgsboliger

**"Et godt sted å bo
i hjertet av Skien"**

Kontakt Vidar Tellefsen
Tlf.: 90 94 67 27
Epost: vidar@tabernaklet.no

Porsgrunnsvn. 188, 3735 Skien

FAKTURERING

REGNSKAP

ÅRSOPPGJØR

telefon 40 40 18 22

Strømdalsåsen 10, 3718 Skien
Tlf 957 21 616 jdnorrman@gmail.com

Transport & Gravemaskindrift

Widar Lindgren Transport

Sivert Urnesveg, Skien
tlf. 35 50 03 33, 952 81 405, 909 89 484

SKIEN
BEGRAVELSESBYRÅ
ALFSEN

35 52 49 00 skienbeg.no

telefon 35 59 90 00, www.signalsko.no

Gaver – også med skattefradrag

TABERNAKLET	HVITERUSSLAND
SKIEN	ISRAEL
TELEMARK	JORDAN
BELGIA	EGYPT
UKRAINA	KENYA

**Frivillige gaver muliggjør menighetens drift
og misjonsengasjement!**

For 2025 er maksimumsgrenser for gaver med skatte-
fradrag, kr. 25 000,-. Ønsker du skattefradrag,
ta kontakt med Vidar Tellefsen, telefon 909 46 727.

TUSEN TAKK!

Pinsekirken
Tabernaklet Skien

Returadresse: Pinsekirken Tabernaklet Skien, Frederik Stangsgate 12, 3717 Skien

SKAL DU FLYTTE? HAR DU FLYTTET? Husk å gi oss din nye adresse!

Barnas

Vits:

Vet du hva som er meitemarkens favorittsang?
Svar: Deilig er jorden.

LABYRINT

Kan du hjelpe
gjeterne å finne
veien til stallen?

Tegninger: EMILY FOX

FINN FEM FEIL

Her forteller englene gjeterne om Jesusbarnet i krybben. De to bildene er nesten helt like, men kan du finne de fem feilene på bildet under?

FARGELEGG

Gi bladet Barnas
til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er
hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 03 71 00

SØNDAGSSKOLEN
– mer enn du tror